మూడు మన్వంతరాలు

మనిషి - ఆడమనిషి

★

'ఆరుద్ర'

★

ఢిల్లీలో తిరిగి గోష్ఠునాగరికి చేరుకున్నాము. అదే తొలిసారిగా నేనూ ఆమె కలసి ఏక శయనమ్ము ఇల్లు, ఇంతవరకిలా అనుభవించారం లేదు. పదిదిక్కులూ వెలుగుతూంగా, శాస్త్రీయవివాహంవల్లో శోభనమువల్లో ఎందుకో ఆ చీకటి నాకు బోధ పడలేదు. అదిదానికి అర్థంకాలేదు.

"వస్తావా" అంది ఆమె.

"వచ్చినట్టేకదా" అన్నాను.

"తెస్తావా" అన్నది.

నేను మాట్లాడలేదు.

"మనమ్ము మామూళ్లుగా పాలేసుకొనే పద్ధాతా?" అంది.

"వెతుకొన్నావా" అన్నాను.

ఆమె నా గుప్పిట్లో చెయ్యిపెట్టి వెతికింది.

"కుంకుమలాగానే ఉంది" అని నిదానించి చెప్పింది.

"నిగ్రహించున్నావా? మెతుకుపగా ఉందా" అని ప్రశ్నించేను.

"స్నానం చెయ్యి తరవాత తేల్చుకొందాం" అంది.

నునివేగాను వెళ్ళిపోయి వచ్చేటప్పటిక "అత దానా" అని పిల్చేను. ఆమె నిద్ర పోతున్నాది. "నేను ఇంకా ఉన్నానా" అని ప్రశ్నించేను. నా ప్రశ్న చస్పివేస్తోపతి కూరుకుపోతోంది. ఆమె మాట్లాడలేదు.

సరే ఇంకో పదినిముషాలసేపుటా వచ్చిపోతే ఇబ్బందిలేదు అని నిశ్చయించుకొన్నాను.

ఆమె నన్ను కూర్చోపెట్టింది. నా గుండెల్ని తీసి ముందు పేళ్ళల్లో కదిలించింది. తరవాత మనస్సుని ఉద్రేకపరచింది. చివ్వున నా కోర్కె లని నానవేసింది.

నేను ఊపిరి పీల్చుకొందికి వ్యవధి తీసుకొని "ఏమే ఆగవేంచేవా?" అని గద్దించేను. ఆమె "నిద్రోయేను" అంది.

ఆమె ఒళ్లోనుంచి రగిలిన నిప్పు పిడుగులు కాయుల్నిపంటి వట్టించింది.

"నాగన్నం పాంచాలీలా చుట్టు మున్నీరా ఒళ్ళేక చెప్పుతుంటా!" అన్నాను.

"వద్దోయి" అంది ఆమె.

"ఒరే నీకు నిగుడుతున్నాది" అన్నాను నేను.

"నిజ్జ పొత్తిళ్ల నాప్రేమ" అని యోగక్షేమం చేసింది ఆమె.

"కట్టేటి కట్టు, నాను సాధాతాగొచ్చినాను మాటే—కోస నెయ్యలేనుగా" అని నోట్లో నోరు పెట్టేను.

"యర్ యర్లోస. ఈ మొగానికి తేం" అని ఆమె ఆయాసపడింది.

"అగ్నిసాక్షి." అని ప్రమాణం చేసేను.

ఆమె నవ్వింది "మరి నువ్వేమి" అని నా లోపలి చేర్చింది. అందులో ఉన్న సారాయిని తాగా తాగేసింది.

"మరి తొంగుందాం" అని ఉదంతంతో తీర్మానించేను నేను. "మళ్ళీముళ్ళు నేనా" అంది ఆమె. "నేనే" అన్నాను.

ఆమె తన కుడిచేతిని ఫల్గుణవారం బిగించి రొమ్ములు రాయ పిసికేసింది.

అర్థ పొగపెట్టి "మడిసీ! నా మడిసి రాతిరి పేలుందా" అంది.

నేను నానవేసిన నా కోర్కెలని మరల చర్నిస్తు చేయిలో పదిలపర్చుకొని మరో రోష్టు వారకి ప్రయాణం కట్టేను.

అది అజ్ఞానంవల్లం వల్లో అనాగరికత రేగడం వల్లో ఎందుకో ఆ చీకటి నేను లక్ష్యపెట్టలేదు. అడదానికి బోధపడలేదు.